

sedaj počasi. Da pa odstranim za vselej to bolezen, ki mi je zelo na kvar, obračam se do uredništva, da mi nasvetuje radikalno zdravilo in navod, kako ravnati s konjem, da se ga ne loti zopet ta bolezen. (J. G., župnik v S.)

Odgovor. Rane, o katerih govorite, so mahovnice. Najradikalneje boste pregnali konju mahovnice, ako varujete konja vsega, kar povzroča to bolezen. Vsi konji niso enako podvrženi tej bolezni, nekateri so bolj občutljivi, zlasti pa tisti, kateri imajo bele noge in sicer ne samo bele dlake, ampak tudi belo kožo. Mahovnice se naredé, ako mora konj stati ali ležati v gnojnici in ako se prehladi v noge. Prehlajenje je največkrat vzrok mahovnicam. Konj se pa prehladi v noge, ako mora po zimi dolgo časa hoditi po mokrih, sneženih potih, ako pride s potnimi, ali sploh z mokrimi, blatnimi nogami v mrzel hlev, kjer mu morda še celó prepah hodi čez noge. Najboljši pripomoček proti mahovnicam je toraj suh in primerno topel hlev brez prepiha, ter konju treba vselej, kadar pride v hlev, toliko časa drgniti noge in sploh ves život, da je suh. Konjem, kateri so podvrženi tej bolezni, ne smemo vsaj po zimi striči dolge dlake pod piceljem in nad njim. Tudi debelo nastlan nastil ni koristen, ker dela noge preobčutljive. Za zdravljenje od mahovnic rabi pa razen izpiranja s čisto mlačno ali pa milnasto vodo in mazanja z glicerinom tudi petrolej, v vodi raztopljen bakreni vitrijol itd. Ako pa vzraste uže divje meso (polipi), morate je porezati ter mazati rane od noža s kakošno žgočo tvarino. Zastarele mahovnice naredé ježevo nogo. Morda vas zanima vedeti, da priporočajo homeopati kot izvrstno sredstvo proti mahovnicam Thujo.

Presajanje zelenjadnih rastlin.

Kedar postanejo rastline na sejalni gredi dovolj močne, presadimo jih na stalno mesto. Imej pa vedno v čislih, da niso slabotne rastline ravno tako za nič, kakor starikave.

Sadike vzdigni iz zemlje s topim, lesenim ali železnim kincem. Navadno jih kar rujejo, a pri tem poškodujejo korenine. Ako ni treba sadik daleč nositi, dobro jim je pustiti kepo zemlje, katera se jih drži.

Na stalno mesto sadimo rastline s sadilnim klinom. Ž njim naredimo namreč v zemljo navpično luknjo, v katero postavimo sadiko. S klinom pritrdimo potem zemljo od vseh strani k sadiki. Sadika naj pride v zemljo nekoliko milimetrov globoče nego je poprej rasla, to soseben velja za ohrovt, zelje in kolarabe. Sadikam, katere imajo srčno korenino, odščipnemo polovico te korenine. Kedar sadiš, pazi, da dobodo korenine naravno lego, ne pa, kakor je mnogokrat videti, da so zavite in molijo iz zemlje ven. Rastlinam, katere delajo veliko listja, odščipni pri sajenji polovico listov. Glej, da ne pride nič zemlje na srčne liste.

Vsajenim rastlinam prilij dobro, pa ne z močno gnojnico, ker ta več škoduje, nego koristi.

Sadike se hitreje prirastejo in uspevajo bolje, ako jih varujemo hude vročine in velikega mraza. V ta namen jih pokrivajo s preprostimi, iz vrbovja spletenimi koški, s cvetličnimi lonci ali pa s papirnatimi škrniclji, kateri so namazani z oljem. Pod takim pokrivalom ne usihajo ob hudi opoludanski vročini nežne rastlinice, ob velikem mrazu (to je, spomladi zjutraj) pa ne zmrzujejo. Tako pokrivanje pa ni v nobenem obziru potrata, ker se ti vsako sejanje obnese dobro, niti ni treba v drugič ali celó v tretjič podsajati, in rastline uspevajo tudi bolje. Taki koški ali škrniclji trpé več let, ako ravnaš ž njimi skrbno. Kedar ni mraza in vročine, ali kedar so rastline uže dovolj krepke, takrat seveda jim ni treba pokrivala.

Gospodarske novice.

* Deželno sadno razstavo je ukrenil prirediti glavni odbor kranjske kmetijske družbe letošnjo jesen v Ljubljani. Z razstavo namreč misli ob enem praznovati družba štiridesetletnico vladanja našega presvetlega cesarja. Ukrep sam na sebi še ni za trdno storjen, ker je prireditev razstave od marsičesa zavisna, zlasti pa od letošnje sadne letine. Ako bode razstava, ne bode toliko v ta namen, da bi kazala podobo našega sadjarstva, ki še živo potrebuje napredka, ampak da bi natančno pozvedeli, kakošno je naše sadjarstvo, in kako naj delujemo v prihodnje v boljši prospeh sadjarstva.

* Deželni zbor koroški je ukrenil dajati koroški c. kr. kmetijski družbi od letos naprej vsako leto po 3000 gld. za povzdigo živinoreje in po 1000 gld. za povzdigo sadjarstva. Koroška kmetijska družba prejema torej od dežele vsega skupaj 6500 gld. na leto. Gotovo lepa svota, ako pomislimo, da ima koroška kmetijska družba vrhu tega blizu 70.000 gld. premoženja svojega, da dobi vsako leto od celovške hranilnice po 800 gld. podpore, da je dežela podarila družbi poslopje za podkovsko šolo in prostore za veliko drevesnico, da je družba dobila v dar od celovške hranilnice novo hišo, vredno nad 40.000 gld. itd. itd. Kako pa je pri nas na Kranjskem? Pri nas na Kranjskem pa celó tisti, katere veže častna naloga, ki so jo sami prevzeli, da bi podpirali družbo, celo tisti, pravimo, ne zaupajo družbi niti toliko, da bi se nadejali, da bode pošteno porabila izročeno ji podporo. Kaj naj mislijo nasprotniki naši o nas? In vendar, če se oziramo na naše pripomočke in na naš napredek, moramo reči, da v zadnjih letih nobena c. kr. kmetijska družba v Avstriji ni napredovala toliko, kolikor je kranjska.

* Koroška c. kr. kmetijska družba je imela svoj redni občni zbor 14. marcija t. l. v Celovci.

* Gospod c. kr. vladni svetnik Dralka v Ljubljani je imenovan za namestnika deželnega predsednika v deželni komisiji za pogozdevanje Krasa.